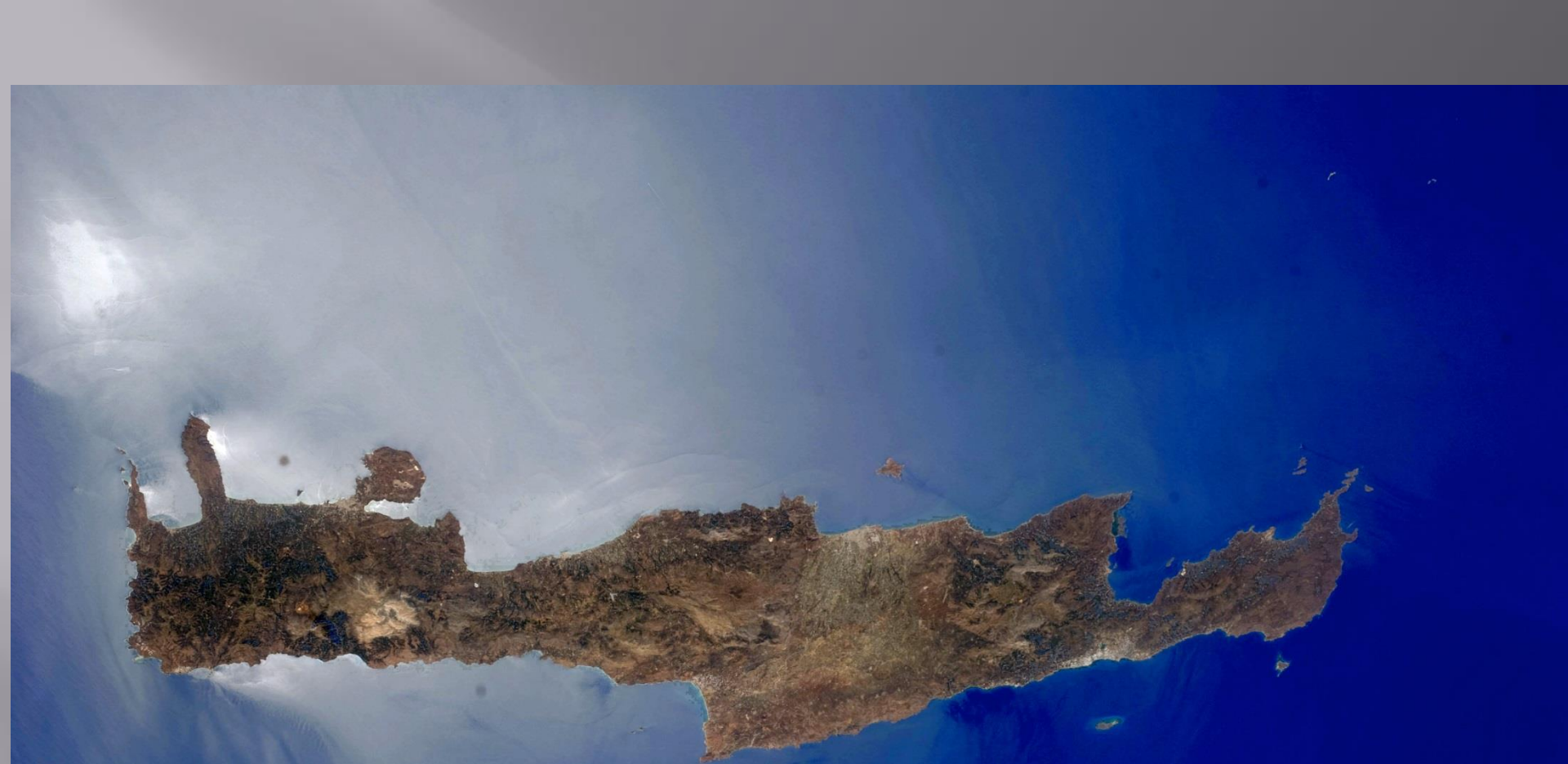

An aerial photograph of a tropical island. The island is surrounded by clear, turquoise water that transitions into a deep blue. The island itself is covered in dense green vegetation, including palm trees. A small settlement with several buildings is visible on the lower right side of the island. The text 'ΤΟ ΝΗΣΙ' is overlaid in the center in a gold, serif font.

ΤΟ ΝΗΣΙ

Άγγελος Θέμης

- ▣ Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε ένα νησί στο οποίο ζούσαν όλα τα συναισθήματα. Εκεί ζούσαν η Ευτυχία, η Λύπη, η Γνώση, η Αγάπη και όλα τα άλλα συναισθήματα.

- ▣ Μια μέρα έμαθαν ότι το νησί θα βούλιαζε και έτσι επιστρέψαν πίσω τους και άρχισαν να φεύγουν.
- ▣ Η Αγάπη ήταν η μόνη που έμεινε πίσω.
- ▣ Ήθελε να αντέξει μέχρι την τελευταία στιγμή.
- ▣ Όταν το νησί άρχισε να βουλιάζει η Αγάπη αποφάσισε να ζήσει για βοήθεια.

- ▣ Βλέπει τον Πλούτο που περνούσε με λαμπερή θαλαμηγό. Η Αγάπη τον ρωτάει: «Πλούτε, μπορείς να με πάρεις μαζί σου;», «»όχι δεν μπορώ» απάντησε ο Πλούτε . «Έχω ασήμι και χρυσάφι στο σκάφος μου και δεν υπάρχει χώρος για σένα.»

- ▣ Η Αγάπη τότε αποφάσισε να ζητήσει βοήθεια από την Αλαζονεία που επίσης περνούσαν από μπροστά της σε ένα πανέμορφο σκάφος. «Σε παρακαλώ βοήθησέ με» είπε η Αγάπη .
- ▣ «Δεν μπορώ να σε βοηθήσω Αγάπη .Είσαι μούσκεμα και θα μου χαλάσεις το όμορφο σκάφος μου» της απάντησε η Αλαζονεία.

- ▣ Η Λύπη ήταν πιο πέρα και έτσι η Αγάπη αποφάσισε να ζητήσει από αυτή βοήθεια .
- ▣ «Λύπη άφησε με να έρθω μαζί σου».
- ▣ Ω Αγάπη , είμαι τόσο λυπημένος που θέλω να μείνω μόνη μου» είπε η Λύπη.

Η Ευτυχία πέρασε από την Αγάπη αλλά και αυτή δεν της έδωσε σημασία. Ήταν τόσο ευτυχισμένη, που ούτε καν άκουσε την Αγάπη να ζητά βοήθεια.

Η ευτυχία είναι
αποκλειστικά
και μόνο
δική μας ευθύνη!

- ▣ Ξαφνικά ακούστηκε μια φωνή :
- ▣ «Αγάπη , έλα προς εδώ! Θα σε πάρω εγώ μαζί μου». Ήταν ένας πολύ ηλικιωμένος κύριος που η Αγάπη δεν γνώριζε, αλλά ήταν γεμάτη από τέτοια ευγνωμοσύνη , που ξέχασε να ρωτήσει το όνομά του . Όταν έφτασαν στην στεριά ο κύριος έφυγε και πήγε στο δρόμο του

- ▣ Η Αγάπη γνωρίζοντας πόσο χρωστούσε στον κύριο που τη βοήθησε , ρώτησε την Γνώση: «Γνώση ,ποιος με βοήθησε»;
- ▣ «Ο χρόνος» της απάντησε η γνώση.
- ▣ «Ο χρόνος»; Ρώτησε η Αγάπη. «Γιατί με βοήθησε ο χρόνος;»

- ▣ Τότε η γνώση γέλασε και τη βαθιά σοφία της είπε; «Μόνο χρόνος μπορεί να καταλάβει πόσο μεγάλη σημασία έχει η Αγάπη».

